

nuværende tidspunkt er i gang med kunstig befrugtning osv., så det er absolut ikke, fordi jeg ikke kan se, at det vil blive en ekstra udgift for disse forældre, hvis forslaget fra Fremskridtspartiet bliver gennemført, men jeg mener også, at man må være realistisk og se det i relation til de alvorlige sygdomme, som mange af vore kære medborgere går rundt og har, som lever i et smertehelvede i adskillige måneder, og som vi ikke kan behandle i ordentlig tid.

Dér mener jeg modsat Socialdemokratiet, at det naturligvis har noget med det her at gøre, for man må se det som en helhed. I en samfundsøkonomi som helhed har vi x antal kroner, som vi bruger i sundhedsvæsenet, og når man har det, så må man sige, at indfører man hel eller delvis brugerbetaling på visse områder, som ikke er decideret sygdomme, er det således, at man absolut får ressourcer til overs til andre gøremål her i samfundet. Så enkelt er det. Og en gang imellem kunne man godt håbe på, at selv politikere selv i Socialdemokratiet ville se lidt mere enkelt på samfundsøkonomien frem for alle de her spidsfindigheder og detailudsagn om, hvordan det hænger sammen.

Jeg kan så sige, at jeg er ikke 100 pct. sikker på, at hele Fremskridtspartiets folketingsgruppe stemmer for brugerbetaling. Det er det der med, at vi står frit på områder som dette her. Det gør vi selvfølgelig også på alle andre områder, og jeg har altid udtrykt, at Fremskridtspartiets gruppe ikke tilstræber gruppedisciplin, når det drejer sig om etiske spørgsmål. Det er naturligvis således, at vi også på andre områder står frit, så det skulle ikke være nødvendigt at sige det. Vi skal selvfølgelig stemme efter vores overbevisning. Det står i grundloven.

Men jeg må nok sige, at når vi nu er nået til ende med det her og skal til at stemme, så er jeg nok, som jeg sagde indledningsvis, efter at have hørt de udmeldinger, der er kommet på nuværende tidspunkt, overbevist om, at vi desværre ikke får et forslag igennem, som der reelt er flertal for i Tinget.

Vi kan bare tage den radikale ordfører, som siger: Nu tager vi til takke med, at ministeren prøver at nedsætte et udvalg osv. Jamen det ser vi jo gang på gang. Så snart der er et eller andet, der er ved at gå galt for regeringen, så laver man et hurtigtarbejdende udvalg. Jeg går for øvrigt ud fra, at alle udvalg er hurtigtarbejdende. Men det er det, man gør. Det er taktik, og det må vi så lære at leve med herinde. Jeg troede bare, at et forholdsvis nyt folketingsmedlem som den

radikale ordfører ikke ville finde sig i de manøvrer, som sker her.

Jeg mener faktisk, at der her i Tinget er flertal for det princip om hel eller delvis brugerbetaling, hvilket klart er fremgået af medierne og også af den afstemning, vi havde sidste gang, hvis alle var mødt op. Det må man forholde sig til, og det princip skal gennemføres, uanset om man kan lide det eller ej.

Jeg mener faktisk, at det ville have været mere fair, at den radikale ordfører havde sagt: Vi ønsker, at det bliver accepteret, at der her er et flertal, og vi stemmer i dag for, at der f.eks. bliver 50 pct., eller hvad ved jeg.

Men vi kan måske få noget andet at se i morgen, når vi behandler Fremskridtspartiets forslag, der mere går på principperne frem for de her procentsatser, som måske er medvirkende til at ødelægge et politisk flertal, der skulle være i det her Ting, så vi håber på en bedre behandling i morgen.

Bruno Jerup (EL):

Et af de store emner, der har været inde, er i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt enlige og lesbiske skal have mulighed for at få kunstig befrugtning. Det synes vi er en fuldstændig skæv diskussion, og det er også derfor, vi uden tøven støtter det forslag – som er det første, vi skal stemme om – om, at § 3, som blev puttet ind under andenbehandlingen, går ud igen.

Jeg er af den opfattelse, at hvis man så på antallet af børn, som blev født af enlige som konsekvens af en lov, hvor § 3 ikke var med, så ville det i den store målestok tilføre et par håndfulde ekstra ud af titusinder af børn, der lever sammen med enten deres mor, deres far, eller måske lever sammen med to kvinder eller to mænd. Det ville ikke være noget, som i den store sammenhæng ville give den store forskel.

Men det vil selvfølgelig betyde, at den mangfoldighed med hensyn til, hvordan børnene lever, og i hvilke familier de lever, som findes i det øvrige samfund, også vil være muligt i forhold til den kunstige befrugtning og i forhold til inseminationen. Derfor stemmer vi selvfølgelig for forslag nr. 13, som bliver det første, vi stemmer om. Hvis det af en eller anden grund ikke skulle blive vedtaget, vil vi stemme for det lidt mindre vidtrækkende forslag, som er kommet fra en gruppe af socialdemokrater og hr. Kjeld Rahbæk Møller, om, at man trods alt giver muligheden for insemination for den her gruppe. Det var det første element.